

† Πιέρος Τενάζης βεβαιώνω τὰ ἄνωθε
† Ἀντώνις Κουρούμαλος¹⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.
(Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου).

1682 Σεπτ(εμβρίου) 8. Ὁ ἄντικονς Τετράδης λαβαίνει εἰς τὸ παρὸν ἀπὸ τὸν ἄντικονς κ(ύ)ρο Μιχάλη ρεάλη ἵνα ἥμισυ, № 1^{1/2}, ἀκόντο διὰ τὰ ἄντικονς ρ(ιάλι)α 9, μένει νὰ λάβῃ διὰ σάλδο τῆς ἄντικονς γραφῆς ἔτερα ρ(ιάλι)α 7^{1/2}, τὰ δποῖα τὰ τζεδέρει καὶ ρενουντζιάρει τοῦ παρόντος καὶ ἔτζι εὐχαριστημένου μ(ισ-σὲ)ρ Γιώργου Κουρούμαλου τοῦ π(ο)τ(ὲ) Δρακούλη διὰ τὰ ρ(ιάλι)α 7^{1/2}, ποὺ εἶναι ἀποφασισμένος νὰν τοῦ δώσῃ καθὼς φαίνεται μὲ ἀπόφασι τῶν κριτῶν ἄρμ-πιτρις γιναμένο στὰς 26 ὁχτ(ωβρίου) πρώτου ἀπερασμένου, πρεξεντάδα, τὴν αὐ-τὴν ἥμέρα εἰς τὰ ἄτη μου καὶ πουμπλικάδα τὴν σήμερον ἀπὸ τὴν δποίαν στάντε τὴν παρὸν ρενούντζια ὁ αὐτὸς Κουρούμαλος κράζεται πλεωμένος καὶ εὐχαριστη-μένος δίχως ἄλλο ὅπλιγο τοῦ ἄνωθεν Τετράδη καὶ βεβαιώνει καὶ διὰ τὸν ἄνω-θεν σ[ινιόρ] Κουρούμαλο βεβαιώνει ὁ υἱός του.

Πιέρος Τετράδης βεβαιώνω τὰ ἄνωθε,

Α. Κουρούμαλος βεβαιώνω.

30.

Δάνειον τῆς 17 Δεκεμβρίου 1682. Νοτάριος Κωνστ. Νοβάκος²⁾ (Βιβλ. 17 σ. 59).

† Δικεμβρίου 17. Τὴν σήμερον ὁ κ(ύ)ρο Γιάννης Νίκλος Μανιάτης δίδει τοῦ παρόντος κ(ύ)ρο Νικολοῦ Θιακοῦ τοῦ π(ο)τ(ὲ) Σταμάτη κάτοικος εἰς τὴν σκον-τράδα τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τώρα εἰς τὸ παρὸν μετοητὰ χειροδοτῶς ριάλια δύο δύο, № 2, καὶ κανένα σημάδι δὲν τοῦ κρατεῖ, τὰ δποῖα ὑπόσχεται νὰν τοῦ τὰ ἐπιστρέψῃ μὲ τὸ διάφορο, κατὰ τὴν τερμινατζιὸν Κορνάρα³⁾, εἰς κάθε του καλὴ ἀναζήτησιν, ὅμπλιγάροντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς.

¹⁾ Ἀντώνις Κουρούμαλος Οίκογ. Κ. μαρτυρεῖται ἐκ Μάνης ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ (1488 - 1582). Τῷ 1553 ἀπαντᾷ Κ. ἡ Γαλλίας καραβοκύρις, ἔτερος δὲ Ἀρα-στάσιος ἔχοημάτισε συμβολαιογράφος Ζακύνθου ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1743 μέχρι 13 Φεβρ. 1757.

²⁾ Κωνστ. Νοβάκος. Συμβολαιογρ. ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1676 - 31 Μαΐου 1711. Ἡ οἰ-κογ. ἀναφέρεται ἀπὸ τὸ 1550. Πιστεύω ὅτι ἡ οἰκογ. αὗτη κατάγεται ἐκ Μάνης. Εἰς τὸ χει-ρόγραφον τοῦ ιατροῦ Παπαδάκη φύλλ. 14β (=Νέος Ἑλληνομν. τόμ. 14 σ. 60) ἀναγιγνώσκομεν: Βασιλόνυφη Νοβακιάνισσα Καλαπόθου. Τῷ 1705 Μαρτίου 24 μαρτυρεῖται ὅτι ἡ Αἰκατερίνη τοῦ Μάρκου Νοβάκου ἐκ Villa Peroi ἐστεφανώθη τὸν Δημήτριον Βαλάσσι ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Γραικῶν ἐν Πόλᾳ, ιερέως Ἰωάν. Ράδολε. Βλ. K. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, Θω-μᾶς Φλαγγίνης σ. 140. Εἰς ὑποσχετικὸν ἐγγραφον τῶν Μανιατῶν πρὸς τὸν Σερεμέτμπεη τῷ 1806, μεταξὺ τῶν ἄλλων ὡς κάτοικοι τοῦ Οίτύλου ὑπογράφουν καὶ οἱ Νοβακιάνοι. Βλ. [ΑΝΩ-ΝΥΜΟΥ] Ἰστορικαὶ ἀλήθειαι συμβάντων τῆς Μάνης. Ἀθῆναι 1858 σελ. 44.

³⁾ τερμινατζιὸν Κορνάρα. Ἀπόφασις τοῦ Προβλεπτοῦ Κορνάρου καθορίζουσα τὰ τῶν συναλλαγῶν.

